

BÉKÉSMEGYEI HIRLAP

Megjelenik szombaton délelben.

Szerkesztőség: Erdélyi-út, (tvszéki palotával szomben.)

Felolós szerkesztő:

Előfizetési Ára: egész évre 8 korona, fél évre 4 korona,

Kiadóhivatal: „Corvina Nyomda” Főút 41. szám.

Dr. FRANKÓ LÁSZLÓ.

1/2 évre 2 kor. Egyes szám ára 16 fill.

Hirdetéseket a kiadóhivatal jutányos árákon vesz fel.

Márczius 15.

Ujra eljött a tavasz, újra megdobant az ország szíve, hogy visszaemlékezék azon napnak történetére, mely fénylő, ragyogó betűkkel van beírva a krónika lapjaira. Gyulán régi szokás-hoz híven nyilvános ünnepélyt rendeztek, a melyen megtartott ünnepi szónoklat a következő:

Minden nemzetnek van multja, melyhez jelenét fűzi s melyre támaszkodva jövőjét alkotja. Mult alrtt nem a napok természetes sorrendjét az évek egymásutánját értem, melyek alkotások nélkül tűnnek el, melyek hatalmas monumentumnak emelése nélkül mintegy viszik tovább, tengetik a léte, hanem értem azokat a napokat, melyeknek történetei századokig kiható nyomokat hagynak maguk után s értem azokat a hatalmas evolutiókat, melyek irányt adtak a nemzet életének, melyek megmutatták az utat, a hol haladva a nemzet megszilárdíthatja létét, megszerezheti életfeltételét: függetlenségét, szabad önállóságát.

A magyar nemzet ezredéves fenállása után büszkén mutathat történetére, mert van multja.

Mert vannak életében oly napok, oly hatalmas evolutiók, melyek fényes

bizonyítékai annak, hogy a világ nemzetei sorában helyet követelhet magának, hogy ereiben életerős vér pezseg, hogy megtud küzdeni ellenségeivel, hogy kezén nem tűri a rabzoltság hitvány jelvényét, hogy nem szolgálni, hanem szabad nemzetek sorában szabadon élni született.

E napok napja, ez evolutiók leg-hatalmasabbika volt az, melynek ötvenkettedik évfordulóját megünnepelni polgári és honfiai kötelességünkhöz híven összejöttünk.

Összejöttünk itt az Isten nevében, szabadon elmondani azt a mit érzünk. Föltárni keblünket, kifejezést adni szívünk érzelmeinek, elmondani mindenkinek, az ott fenn trónoló Istennek, az embereknek, — a tavasz enyhe szellőinek, az arany nap sugarának, hogy a magyar nemzet szívébe a szabadság szeretete kitorólhetetlenül be van vésvé s hogy ezt elrabolni, vagy galád módon elosalni nem enged, nem engedi soha — senki által.

Mint most akkor is tavasz volt. S a tavasz első rügye s a tavasz első szellője nekünk is elhozta azokat az eszméket, melyek egész Európát lángba borították, melyek az egész Európában romba döntötték a szolgaság

jelvényét, s mely romok, mely hantok felett született, az embert emberré tevő szent népszabadság.

Egy csomó deak, egy csomó iblettől megszállott írő, kard, szurony nélkül, kard és szuronnal szemben kiállott Pest utcáira s kikiáltta azt a mit azelőtt érezni sem volt szabad: a gondolat, a vallás, s a sajtó szabadságát, a testvériséget, a törvény előtti egyenlőséget, ki kiáltja azt, hogy Magyarország megszűnt Bécsnek meghunyászkodó szolgája lenni, hogy Magyarország végre független és szabad.

Mintegy varázsütsékre ébredt fel a nemzet télden álmából, — ledobva kezeiről a bilincset s a bilincsből kard lett a szabadság elnyomói ellen, a szabadság megteremtésére.

Pillanat alatt seregek teremtek elő a földből. Az ősz földműves oda állott a fiatal tudós mellé, az apa a fia mellé, a testvér a testvér mellé s mentek előre meghalni az eszméért, a szabadságért s a gyakorlatlan, a fegyverforgatásban járatlan ifjú hadsereg diadalkoszoruztan kergette a camarillának zsoldos csapatait, a két fejű sas gyávan futott a kigunyolt nemzeti zászló előtt.

S hogy a nemzet ügye annál biz-

BÉKÉSMEGYEI HIRLAP TÁRCZÁJA.

A törvény nevében.

— Elbeszélés. —

Írta: **Mikolozsi Henrik.**

(Folytatás és vége.)

III.

Mikor visszatért a dolgozó-szobába, a csiszolt üvegű, dus könyvszekrény előtti ezimája valami kis tárgyat érintett.

Felemelte és megnézte. Majd hanyatt esett ijedtében, midőn a tárgyat felismerte. Szerencséje, hogy homályban volt, mert különben rögtön észrevehették volna rajta nagy izgatottságát.

Fogai vaczogtak, midőn a lelt tárgyat markában szorongatta.

Egy betűkkel ellátott pipakupak volt. — Nos, talált valamit? Kérdezte a szolgabíró, ki a Tabos által okozott neszre egy csomó irás közül felütötte fejét.

Tabos Kázmér előbbre lépett és beszélni akart, de ha a hang torkán akadt. Erthetetlen, rekedt follandást hallatott eszupán.

— Bizonyosan talált, folytatta Szepes András, midőn előbbi kérdésére hiába várt választ.

— Találtam, nyögte inkább mint mondta az őrsvezető.

— S mi az? Kérdezték a szolgabíró és orvos egyszerre, felugorva helyükről.

Tabos Kázmér kintől eltorzult arccal felnyitotta a markát és felmutatta a benne levő tárgyat.

— Ezt találtam, lehetne alig hallhatón az óles termető ember.

Szepes András mohón kapott a tárgyat után.

— Egy összelapított pipakupak, szólt végre, midőn annak minden oldalát megforgatta.

— Nem valami fényes lelet, mondta az orvos, midőn a talált tárgyat a kezébe került.

— Az első nyom, tette hozzá a tollnok.

A szolgabíró heveskedni kezdett.

— Az ám, a fülebubja! Ez ugyan hiába indulunk; akár itéletnapig is nyomozhatunk. Minden parasztnak van ilyen pipakupakja.

— En ismerem ezt az embert, kié ez a kupak, szólt közbe rekedt hangon Tabos.

— Ismeri? Pattant fel Szepes András.

— Tíz év előtt vette. Ott voltam a vásáron. Egyetlen ilyen pipakészlete volt a boltosnak s azért fenntartotta az árát. A vevőnek tetszett a kakasfejű kupak, megadta az árát, megvette.

— Kié hát? Türelmetlenkedett a szolgabíró.

Tabos Kázmér pusztá kezével törölte le gyöngyöző homlokát és aztán felsimította arcába eszazott hajját. Tusakodott magában. A jó és rossz szellem páros viaskodásra kelt belsőjében. A rossz hallgatást intett neki, de a jó sarkalta az igazság kimondására.

— Tekintetes uram, szólt végre nagyot lélezve, engedje, hogy összeszedjem magamat. Nagy dolog ez ami előt-

tem van. A szívemet fogom összeszuzni, mikor az igazságot napfényre hozom.

— Mit beszél? Csodálkozott az orvos.

— Bünt, vétket cselekszem, de fel esküdtöt szolgálja vagyok a törvénynek, hát beszélnem kell, ha belehalok is.

— Maga félrebeszél, mondta a szolgabíró.

— Ne tessék azt hinni. Ép elmével beszéltek.

A három ember kimeresztett, csodálkozó szemekkel bámult Tabos Kázmér fakóvá változott arcába.

Az erős alkotású ember úgy megreszketett, mint a nyárfalevél.

— Nevezze meg hát! Mordult a lelki küzdelemben fetregő őrsvezetőre Szepes

— Hogy megnevezem? Rezzent össze újból Tabos. Nem, azt nem tehetem.

— Nem teheti? Kérdezte élesen a szolgabíró.

— Pusztá gyanura semmit sem szabad tennem. Az ember csalódhatik. Oh, bár eszlődnék, mormogta fogai között.

— Hiszen ez természetes, jegyzé meg a tollnok, ki látta Tabos szenvedéseit és megszánta szegényt.

— Akkor vezessen oda! Követelte hideg hangon a szolgabíró.

— Azt sem tehetem. Magam akarok oda menni! Tört ki, majdnem kialtva az őrsvezető. De meggondolta magát. Kérem tekintetes ur, engedje meg nekem, hogy én egyedül induljak a nyomom és ha gyanum alaposnak bizonyul, Isten ügy segéljen, hogy élve, vagy halva elhozom a gyilkost.

Aztán csendőreinek meghagyva, hogy

tosabb legyen, hogy a felemelt zászló porba ne hulljon, adott az Isten a nemzetnek egy vezért, egy Mózes-t, a ki lángszellemével biztatta a csüggedni akarókat, ki áldott térftas kájával vezette az igaz ügyet, ez a féli, a ki esendes siri álmát alussza a baza földjében ez a ferti a mi szívünknek a bálványa, eszménye: K o s u t h Lajos.

Az ő neve elválaszthatatlanul öszsze van forrva e nap emlékével. e nap vívmányaival.

Most is az ő neve, az ő szelleme az, mely fénylő tűzszlopként vezeti nemzetét akkor, a midőn igaz ügyért harezol. Kötelességem tehát e napon megemlékezni róla s azt hiszem, mindnyájunk szívből fakadó imáját mondva el akkor, midőn azt kívánom, hogy az Isten adjon neki békés, esendes nyugodalmat.

A diadalteljes napok után következett a gyász, a sötétség. Mikor fegyvereink büszke zőreje Bécs falait megremegtette, akkor az észak hadai lep-ték el hazánkat. Elbuktunk, de nem mert gyávák voltunk, s nem mert karunkban nem volt erő, hanem, mert fegyvereink élet megtompította hitvány árulás.

Ha a francia nemzet gyászanak jelképezésére Elzász-Lotharingia nevét használja, akkor a mi gyásznak neve: Világos-vára.

A bakérkoszoruzta honvéd-zászlót oda tették a porba, a győzelmes kardot ketté törték.

Elveszett minden, diadal, győzelem, vezéreinket galádul meggyilkolták, csak egy él közöttünk a miért annyi piros vér hullott a mezőre s ez az egy az

eszme, a szabadság érzete.

A csaták zaját a béke nyugalma váltotta fel, a harci paripák tombolását a néma esend; a vértől áztatott mezőn aranykalászt ringat a szellő, de ha a tavasz elhozza az első rügyet, az első napsugárt, akkor újra megmozdul a föld, újra megdobbán a szív, újra megpezsdül az erekben

Különösen most van szükség arra, hogy Magyarország polgárai eszükbe vessék a függetlenség eszméjét — jól jegyezzék meg szavaimat — most van szükség arra, mert a 48-as eszméknek, a közmeggyőződés szerint letéteményesei a központi országos 48-as párt, a helyett, hogy kötelességéhez hiven munkálkodna és küzdene a 48-ban napvilágra csillant eszmék megvalósításáért, nem tesz egyebet, mint undok, fértiatlan testvérharcot, emberrekhez nem illő torzalkodást folytat s a helyett, hogy a kezébe vett lobogó nimbuszát terjesztené, ocsmány fegyverekkel támadják egymást, mintegy kiakarva irtani önmaguk iránt a népből a szeretetet, mely pártot pedig nem a hatalom, hanem a nép szeretete teremtette meg és tartotta lenn.

Lelketlenség és igazságtalanságigy visszaelni azoknak a bizalommal, kiket munkálkodni és dolgozni, nem pedig cigánykodni és személyes harcot folytatni küldöttünk fel — De ismerve a magyar nép józanágát, hiszem, hogy ezen csunya állapot sem fogja szeretetét a 48-as eszmék iránt elfojtani, — hanem mindenkor taníthatatlan híve lesz azoknak, mert ezek képezik Magyarország függetlenségét és önállóságát.

A vidéki takarékpénztárak ügykezeléseiről.

Megbecsülhetlen kincs a tapasztalat ügy közgazdasági téren, mint a magán-életben. A bölcsesség kútfőrása abban rejlik, hogy a multból merített tapasztalatok irányelveket szabnak a jövő számára alkotott tervezetéseinkhez; mennél szélesebb látkörrel bír az ember, annál nagyobb hasznára válhatik embertársainak. Csak a balga tanul önkárán.

Sajnos, hogy ezen nem hízoló megkülönböztetése igen gyakran részolgalunk a közügyek körüli intézkedéseink fogyatékosságával, mert — úgy látszik — egyben-másban nem akarunk egy lépésnyire sem haladni mindaddig, míg kiszámíthatatlan kár, óriási veszedelem nem szorít bennünket.

Kisértsük meg csak az okok láncolatán visszafelé kutatni, talán megtaláljuk azt a közös rugót, mely az emberiséget, mint egészet vezérli. De hogy meg ne tévedjünk, szem előtt kell tartanunk, hogy az emberi ténykedésnek kétféle rugója lehet: a személyes kicsinyes érdek, meg valami magasabb cél.

A világ egy bizonyos határig csak túrelmes gyarlóságainkkal szemben, de mikor azok reá nézve kellemetlenekké válnak, akkor bizony nem sokat gondol azzal, vajjon a mi bensőnk egyensulya, hogy, miképp bomlik szét, hanem könyörtelenül elítéli lelkünk nem eléggé nyesegetett vadhajtsáit.

Előttünk fekszik ismét egy vidéki pénzüzetnek esúfos bukása. Az egri kereskedelmi és iparbank 25 évi fenállása, 800 ezer korona ellikaszása — után, megszűnt létezni. Ekeken keresztül birta és élvezte a közbizalmat, mely bizalmat a betevők, — kik véres verejtékkel szerzett filléreiktől lettek megfosztva — ma sirva bánják.

Úgy látszik, hogy az eddigi tapasztalatok a közel multból, nem voltak képesek más irányelveket szabni a jövő számára és — hogy mi ezelőtt 10 évvel Békés-Csabán, Szegeden és más városokban lejártszódt, — csakhamar feledékenységbe ment át és a sikaszások kora még mindig nem tűnt le!

A kérdés — mely előttünk fekszik — fontosságánál fogva megérdemli, hogy ezzel bővebben foglalkozzunk, előre boscsajtván, hogy nem szándékunk, — an-

viszatértéig a szolgabíró rendelkezésére a kastélyban maradjanak, szilárd, katonás léptekkel elhagyta a szobát.

IV.

Tabos Kázmér líhgeve érkezett meg a liceum-kerítés elé. Itt megállt, hogy ziháló mellébe új levegőt szivjon. Vágytalan azért, hogy bátorságot, erőt merítsen a jövő pillanatra. Ki tudja azt? Hiszen az ember nem láthat a lélekbe. A lélek különben is csak fogalom. A vér dolgozik, a vér tesz és cselekszik a belső kamrákban.

Belépett a tiszta, nagy udvarba és rátepte kezét a fakilnesre.

Senki sem jött elébe. senki sem várta és ő mégis megjelent. Úgy jött, mint a törvény embere. Buntetni és lesujtani, ha kell.

Homályos volt a szoba, hová belépett. A kis zsalugateres ablak kevés világsugárt bocsátott a szobába, különben is a tornyosodó felhők mintha gyászfátyollal borították volna az égen bujkáló napot.

— Ki az? Dörmögte elé egy hang a bubus kemence padkájáról.

A hatalmas természet altiszt torkát összezsúrolta egy metsző fájdalom és e két betűs szó kimondása is nagy megerőtetésébe került.

— En.

A fekvő alak nagyot uyujtózkodott a padkán, egy jó hosszút ásított és azután dörmögve felátászott.

— Mi úttól hozzád fiu, hogy haza botorkáltál? Kérdezte a ház gazdája, kit

a felhők közül kibuvó nap egy perczre megvilágított. Ugyanaz a testes, magas alak volt, mint az ajtóban álló. Arca napbarnított és szemé kék, csak a nagy Kossuth-szakáll adott kissé más, erősebb jelleget neki.

— Nem jó szántamból jöttem, viszonzotta Tabos Kázmér, kinek szemé hosszan oda tapadt a kemence mellett állóra.

Tabos István megérezte a reá irányuló vizsgáló tekintetet és lesütötte szemét.

— Miért jöttél hát? Kérdezte tétovázó hangon.

— A törvény nevében!

— Már tudják?

— Hát csakugyan apám tette?

— Ha száz élete lett volna, egymás után oltottam volna ki! Tört ki vérbeboruló szemekkel Tabos István.

Az őrsvezető úgy megtántorodott, mintha baltával vágták volna fejbe.

— De hát miért, miért tette? Tördelte végre.

— Így történt. Özvegy ember vagyok. Az özvegyiség már nem tetsző állapot volt nekem. Rídek, sivár volt a merre fordultam. Sokáig kerestem egy fehér cselédet, kit hiteztársamná tegyek, nem találtam hozzáim valóra. Egy napon a mult esztendőben aratáskor történt, a falunkba jövő aratókkal elfjött Babos Eszter is. Az első látására lobbót vetett a szívem. Úgy megszerettem, mint az életemet, árva leány volt és azért bátran közelédtem felője. Nem mondott tagadó válszt, mikor előadtam neki a házassulandó szándéko-

mat. Csak egyet kötött ki. Menjek el Vághy Boldizsárhoz, ki neki keresztapja és tótora és kérjem meg tőle. Megígért, hiszen ez olyan könnyűnek látszott. Bátran léptem a földes ur elé és elmondtam neki mi járásban vagyok. Kereken elutasított. Nem mondott indokot, de olyan gunyos szemekkel mustrált, hogy a mi kis vér volt bennem mind az arczomba szókött ekkor. Mint a levert kutyra úgy kullogtam el a kastélyból. Elmondtam Eszternek, hogy milyen csufult jártam. „Akkor nem lehetek a kegyelmédé” mondta a leány. „De az enyémnek kell lenned, ha egész világ ellene szegül is!” Tört ki belőlem az indulat. „Keresztapám beleegyezése nélkül nincs az a kincs, nincs az a boldogság, mely kigyelmedhez vinne,” szólt erre busan Eszter. Három napig és három éjjel jártam kimpadra feszített szívvel, miglen a negyedik napon újra a kastélyban találtam magamat. Könyörgő szóval árultam a földes ur elé. „Csak legény embernek adom a leányt — mondta. — Nincs boldogság ott, hol a tavasz és az ősz találkoznak. „Tavasz van még az én szívemben nagyságos uram,” viszonzottam. „Legény esze és lássa be, hogy egy tizenhat éves leány nem illik egy negyvennyolc éves emberhez.” Nem tudok nélküle élni nagyságos uram,” eszedtem. „Akkor haljon meg!” Felelte duhvel és az ajtó felé mutatott. Erre a szóra felébredt bennem a buszkedés és oda mondogattam neki a büneit. Mikor legjavában káromoltam, nekem ugrott és egy kutyakorbácsal végig vágott arczomon. Szeme-

nál kevésbé czélunk — jó hírnévként örvendő és szolid alapon kezelt pénzintézeteket diszreputálni, azonban mégis szükségesnek tartjuk, az itten felhozottakat elmondani.

Meddő idővezetést lenne részemről, valamely pénzintézetnek czélját és elvét e sorokban kifejezni, hiszen ezek ösmeretek. Czélja: a szorult helyzetben lévő köznépek, biztosítók mellett kölcsönt adni; elvé: a befektetett részvénytől megfelelő magas osztalékot adni és a részvénytőlket lehetölegemelni. Ezen czél ellen, nem lenne ugyan kifogásunk, az elv is eléggé üdvös és kifogás alá szintén nem jöhet.

Azonban rámutatok az éremnek másik oldalára is, és vegyük csak az árnyoldalt.

Tudva van előttünk, hogy a pénzintézetek élén lévő vezérferfiak, nevezetesen: vezérigazgatója, igazgatósági-tagjai, felügyelő-bizottsági-tagjai az intézetnek, a részvényesek — valamint a pénzbetévé község teljes bizalmát bírják, és ezen bizalom révén — vezetik az intézetet és osszak be müveleteiket. Az intézet vezérügyéniségei a részvénytőlketéért valamint betétekért, az általuk megszavazott hitelekért, erkölcsi és anyagi felelősséggel tartoznak.

Az erkölcsi felelőség — illetve erkölcsi garancia, általában véve, alig jöhet kifogás alá és maga az anyagi felelőség is bizonyos határig — kielegítő. A vidéki takarékpénztárak 100 ezer frt kövével szemben — aránytalanul magasabb betéteket kezelnek és sokkal magasabb kölcsönöket nyújtanak, úgy hogy 100 ezer forint részvénytőlketével szemben, — a betétek forgalma a fél millió forintot jóval túl haladja. Hol van még most a kölcsöntörlesztéses hitelművelet?

Most pedig legyen szabad az intézetek kezeléségét és értelmiségét bírálat alá vonni.

A vezérigazgatója egy intézetnek lehet kitünő jógász, gazdálkodó vagy kereskedő, azonban sok esetben — mint számos példák bizonyítják — nem bír azon merkantil-qualificatióval, mely a vezérigazgatót az általuk betöltött bizalmi állások betöltésére prädestinálná! — Az igazgatósági tagok és a felügyelő bizottsági tagok, csak felületesen, jóhiszemüleg — teljesítik feladatukat; az értelmi képzettség ezeknél is épp oly hiányos mint az intézet élénkénél és vezérigazgatójánál.

A mondottakból önként támad most a kérdés: „*Iszlajdonkép, ki az értelmi vezetője az intézetnek, hol az igazgató nem értelmese?*” Felelet: „*az intézeti könyvvivő!*”

Ki lenne hivata ezen tisztviselőt működésében ellenőrizni? Itt feneklik meg a kérdés és felelet reá az, hogy kizárólag a vezérigazgató, kinek kezébe kell összpontosítani az intézet teljes vezetését, mert egy intézetben csak akkor lehet rend, pontosság, ha a vezetés nincs megosztva, hanem egy kézbe elhelyezve, kinek ösmernie kell aztán az intézet életének minden legkisebb mozzanatát, ha szabad ily kifejezéssel élni, ösmernie kell minden váltót, minden adós levelet. *As ő tudta nélkül ne történjen az intézetben semmi*, mert csak így lehet tiszta, egészséges, szilárd vezetés. Egy intézetet bátran hasonlíthatunk szilárdul s nyugodtan haladó gözmözdonyhoz, melynek haladása csak akkor biztos, ha a vezetést egy ember minden más beavatkozás kizárásával teljesíti. Ha ugyanis a vezetés meg van osztva, akkor senki sem tesz magának lelkiösmereti kérdést, mindenki a másikra tolja a terhet. Egy teljesen megbízott, tanult, társadalmilag hivatott ember kezébe kell összpontosítani, minden beavatkozás nélkül a vezetést.

Ez aztán tartsa lelkiösmeretes kötelességének, szigorú rideg felügyeletet gyakorolni a könyvvezető s a pénztári tisztség felett. Soha nem bízni — de a bizalmat a meggyőződésből meríteni. Ha ez a müvelt, tanult s vidéki pénzintézeteknél leginkább jogi képzettséggel szükségszerűleg ellátott vezérigazgató aztán kezében tartja a hatalmat s imponál annak a könyvelőnek tudásával és teljes szigorúval akkor nem lesz — egri eset.

Ha azonban ez nem történik s az igazgató egy erélytelen, tudatlan ember kezében van akkor aztán évek hosszú során át, az intézet főkönyvelője — csalást, csalásra, — lopást lopásra halmozva — hamis mérlegekkel tartja fenn az évek hosszú során megrabolott intézetet és midőn már a tönk szélére juttatta, a bünos tisztviselő galád üzelmét már palástolni nem lehet, bekövetkezik a nem remélt esüfos bukása az intézetnek.

Kiüt a csöd, megkezdődik a vizsgálat, minden igazgatósági tag a másikra tolja a felelősséget, mert nem volt egy ember kezében a felelősségi kötelesség — senki sem tud az üzelmekről semmit, mindenki a könyvvezetőt okolja, mert hisz

az csinálta a mérleget, a mit az igazgatóság immel-ámmal megvizsgálva aláírta s a felügyelő-bizottság pedig bízva az igazgatóságba oda pingálta a nevet.

Szóval az én meggyőződésem az, hogy vidéki intézetek vezetését megbízható, tanult emberre kell bízni, a rendelkezést, a hatalmat teljesen egy szilárd karban összpontosítani — a ki aztán tartsa szigorú kötelességének becsületés vért vinni az intézetbe — gyakorlaton naponként szigorú ellenőrzést; ne visellessék vak bizalommal egy tisztviselője iránt sem, hanem a bizalmat a szigorú vizsgálatokból nyert tapasztalatokba vesse, legyen az intézettel egy test egy vér, tudjon ott mindent, szellemi felsőbbiséggel uralkodjék minden felett s akkor vége a könyvelők lelketlen visszaéléseinek.

Nem szabad az intézeteknél a könyvelőt egyébbnek tekinteni, mint egyszerű munkásnak, a kinek az intézet vezetése-ébe semmi köze, dolgozzon, tegyen s teljesítse kötelességét úgy a mint azt az alapszabályok s közvelten főnöke, igazgatója parancsolja.

Stern Soma.

TANÜGY.

A gyulai közs. övodai felügyelő bizottság folyó évi március hó 11-én tartotta rendes ülést Jantsovits Emil elnöklete alatt. Abaf János igazgató előterjesztését, melyben a gyermekek létszámáról, az azokkal való foglalkozásról, egészségi állapotukról tesz jelentést, helyeslöleg tudomásul veszi. A számvizsgáló bizottság a gondnoki tisztségben beállott személyváltozás miatt a pénztárt újra átvevén, azt rendben találta s 535 k. 84 f. készpénzzel az új gondnoknak átadja. A bizottság átvizsgálta az összes övodák 1897 — 98. és 1898 — 99. évi számadásait is s azokat helyeseknek ismervén el, a felügyelő bizottság által jóváhagyatnak. A tárgyalás során megvitásra került a polgármester átírata, melyben a közs. övönöi lakások villamos világítása felöl a bizottság véleményét kéri. A bizottság akként határoz, miután az övönöket terheli lakásai világítása, elvben semmi kifogást sem emel az ellen, mikép ez ügyben a polgármesterrel tárgyalásba bocsátkozzának, jól megjegyezvén azonban, hogy a világítás bevezetése s a fogyasztás költségei az övönöket mint magán egyéneket

met elfutotta a vér, nem láttam, nem hallottam semmit, leszakítottam a függöny sodrott zsinórját és nyakába dobtam. Sokáig vergődött, míg zsebbelimmel begyömösöltem a száját. . . Már homályosodott, mikor a kastélyba jöttem, mikor pedig elmentem, már egészen alánkayatlott a nap. Sötét volt, de nem sötétebb, mint az én lelkemben. Nem tudom, hogy értem baza, mert eltoplult a fejem és belefájdult az egész testem. Jó, hogy korán rájöttem a bünömrre, mert nem tudom hány ember életét oltottam volna ki.

Tabos István hosszu elbeszélése alatt nem csak az ő arca, de a fiáé is száz színt játszott. Együtt szenvedték keresztül a pokol kínszenvedéseit. A fiu szánta az apját. Sirni tudott volna keserves könyeket, ha hirtelen eszébe nem jut, hogy milyen ruha van rajta.

— En nem itelem el apámat, de a törvény parancsolja, hogy elebe vigyem, mondta egy hirtelen szemébe szókott könynyel a fiu.

— Köszönöm fiam jóindulatodat, viszonozta az apa. Tudom, hogy követnem kell a törvény parancsát; veled megyek!

V.

A bünös és az örsvezető egymás mellett bandukoltak a göröngyös uton a kaatély felöl.

Sokáig nem szóltak egymáshoz, pedig sok ki nem mondott szó feszítette keblüket.

— Csak egyet sajnálok a dologban,

hogy az én becsületemmel a tieden is fölt esik, szóllalt meg nagy sokára Tabos István.

— Ki tehet róla, ha ez volt felírva a sors könyvében, felelte keresztényi megnyugvással az örsvezető.

— És mit gondolsz édes fiam, mi lesz a bünöm büntetése? Kérdezte Tabos István, miután ismét jó darabot szó nélkül mentek.

— Bitófa, vagy kegyelem utánörök tönklöz, válaszolta csendes hangon a fiu.

— Haj, haj, sóhajtott az öreg Tabos. A zugo színt játszó folyó közelébe értek. Már ráléptek a pallóra, mely a mely víztomeget összekötötte a tulsóparttal, hol a kastély feküdt.

— En azt hiszem helyes volna, ha én a vízbe ugranék, mondta a gyilkos és megállt a palló közepén, mely a folyó sokat elnyel.

— Nem lehet kikerülni a törvényt, apám, mondta nagy komolyan az örsvezető.

— Magam felett is tehetnék én törvényt, édes fiam.

— Ne tegye, apám, mert akkor reám hárul a felelőség. Bilincset kellett volna verni kezére, de én ezt nem tettem, mert a vér még sem válthat vizvé.

Tabos István szembe nézett a fiával.

— És ha mégis megtenném?

A fiu puskájára tette kezét.

— Leleövöm apámat! Válaszolta minden gondolkodás nélkül az örsvezető.

— Rajta hát, legyen egy halál helyett kettő! Szólt Tabos István és ledobta magát a pallóról.

De a madár repülésénél gyorsabb

volt Tabos Kázmér keze, mert mielőtt a gyilkos a vízbe ért volna: eldördült a szolgálati fegyver.

Vérpiros lett a víz felülete, megfestette a gyilkos vére, ki egy halállal kettőt szenvedett.

— A törvény nevében tettem; esküim parancsolta, mormogta az örsvezető, ki miután két csillagó könyvepsett törölt ki szeméből, utánna dobta magát az alámerült hullának.

A holttestet a törvény elébe kellett vinnie. És hosszu küzdelem után ki is mentette s el is vitte.

Papagály és a macska.

Franciaából közli Bálna helyi Olgá.

Madame Czirmos sárgás-barna színű, fehér mellű, rózsás orru és kék szemű macska volt. Azért hívtuk így, mert nagy bizalmasságban élt velünk; az ágy lábánál aludt; a zsölyeszök karján almodozott; lejött velünk a kertbe sétálni, résztvet az étkezéseken is és néha elkapta előlünk a filatot, mikor a tányérből a szájunkhoz vittük.

Ez a nagyszerű és kedves állat szeretete az illatszereket. A pacsulit és a vetivértől egészen elvont ragadtatva.

A zenét is szerette. Egy rakás kótára felkapaszkodva nagy figyelemmel s látható élvezettel hallgatta a zongora kísérete mellett énekelő hölgyeket. De az éles és magas hangok idegessé tették őt és a felső á-nál soha sem mulasztotta el karmaival az énekeső száját befogni.

terbelik, melyekkel szemben a felügyelő bizottságnak semminemű érdekeltsege sem forog fenn. Tárgyalatott továbbá az óvónők kérvénye az iránt, hogy a bizottság az országos kiadódó-egyesületnek a jövő április hónapban Szegeden tartandó kongresszusra alkalmából nekik hat napi szabadságot s úti és napi költségül 30—30 koronát utalványozzon. A bizottság örvendős tudomásul veszi az óvónők hivatalbéli érdeklődését, a szabadságot megadja s a városi hatóságot megkeresi, hogy a 90 koronát tevő kiadást, mivel az óvónők költségtérítése már teljesen kimerült, a saját pénztárából utalványozza. Végül több folyó ügy elintézése után az értekezlet véget ért.

A gyulai polg. közs. iskolaszék f. évi márczius hó 11-én tartotta ülését *Jantsovits* Emil elnök vezetés alatt. *Abafi* János igazgató jelentése folyamán előadja, hogy az idei tanévben iskolai díjak címzen 59 tanuló nyert elengedést, összesen 589 k. 80 f. értékben. Az ifjúsági könyvtár s szertár részére beszerzendő művek s tárgyak jegyzéke jóváhagyatik s azok megrendelésével az igazgató bízatik meg. Az iskolaszék *Oláh* György megyei főügyésznek rajzpaper adományáért s az I. Gyula városi takarékpénztárnak szegény tanulókat jutalmazására fordítandó 40 korona adományáért hálás köszönetét fejezi ki. Az igazgatónak a tanulók számáról, azoknak erkölcsi s tanulmányi előmeneteléről szóló részét is tudomásul veszi s az iskolai rendtartás érdekében az elnök közbejöttével tett előzetes intézkedéseit jóváhagyja. A közs. ismétlő iskolákban az előadások eszentül a helyi viszonyokra való tekintettel október 1-től április 24-ig fognak tartatni s e tárgyban az iskolaszék a kir. tanfelügyelőség hozzájárulása végett jelentést terjeszt föl. A polg. iskola építkezési alapjának múlt évi számadását a számvizsgáló bizottság helyesnek találta s a jelentés alapján az iskolaszék megerősíti. Végül olvatogat a polgármester átirata, a villamos világitásnak a polgári iskola leendő bevezetése tárgyában. Az iskolaszék a polgármester értesítését örömmel veszi tudomásul, de mert a világitás ugyanis csak az ipariskolai tanórák alatt

szükséges, erről pedig az ipartanárnak a bizottság tartozik gondoskodni, azért a kérdés érdemleges tárgyalását az illetékes fórumhoz teszi át.

Temetkezési egyletek panamája.

A „Békésmegyei Hirlap” legutóbbi két számban sőtét üzemekről rántotta le a leplet békési levelezőnk, elmondván, hogy a békési VII. temetkezési társulatnál minő gyalázatos és undorító visszaéléseknek jött nyomára a vizsgálatot vezető *Popovics* Szilveszter főszolgabíró. A halállal is úzérkedők leálczázása az egész megyében óriási megbotránkozást keltett ugyannaira, hogy vármegyénk közigazgatási bizottsága, jónak látta a kedélyek megnyugtatósa cseljából, már most felszínre hozni a kérdést s megtenni a visszaélések elfojtására annyit, amennyi hatalmában állott. — Az ülések ezzel foglalkozó része így folyt le:

Dr. Fábry Sándor kir. tanácsos, alispán rendes havi jelentésének felolvasása után szóbeli jelentést tesz a temetkezési egyletek ellen felmerült panaszok folytán elrendelt vizsgálatról. Ugy a gyulai, mint a békési temetkezési egyleteknél konstatálva lett az alapszabályok be nem tartása, sőt alapszabályellenes dolgok is követelnek el. A gyulai temetkezési egyletnél például a kort nem tartották be, beirattak 14 éven felüli leányt és 16 éven felüli férfit, sőt közvetlenül a házasság előtt is történtek beiratások, úgy, hogy az egyesület nyilvánvalóan ráfizetett az ilyen üzletekre. Most úgy áll az egyesület, hogy van mintegy 5600 frt készpénze, 4000 frt tartozása és vagy 15,000 frt behajthatlan követelése. Békésben a VII. temetkezési egylet vizsgálata fejeztet be, sok szabálytalanságot és visszaélést hozván napfényre. Az esetek ismeretese, akárci beirathatott akárci, az előírt kellek betartása nélkül, még halál-doklót is beirattak, csak hogy az igazgatóságnak szaporodjanak a díjai, melyek igen magasak. A könyvekben pedig a legnagyobb rendetlenséget tapasztalta a vizsgálatot megejtő számvérő. Mind a két vizsgálat iratát elbirálás végett folküldte

a belügyminiszterhez, az egyesületek működését pedig felügyesztette.

Keller Imre a gyulai kiházasítási egyletről mond el kirívó eseteket, melyekben szegény családok károsítottak meg. Súlyosbitja a dolgot, hogy az egyesület élen az utóbbi időben egy köztisztviselő állott, egy gyulavárosi jegyző, a ki ugyan már lemondott. Nem fogja bevérni a miniszter döntését, hanem fele nevében bünyenyítő feljelentést fog tenni.

Hajnal István a békési temetkezési egyletekről szólott. Az ő nézete az, hogy az újabb alakult egyletek alapszabályait revidiálni kellene. Az alapszabályokban olyan rendelkezések vannak, melyek utján könnyű a felek kiájtása. Vagy be kellene szüntetni egészen az ilyen egyesületeket.

Dr. Fábry Sándor alispán megjegyzi, hogy az alapszabályok revidálása iránt ő is tett felterjesztést, mert azok tényleg rosszak. Azoknak az egészen, vagy félig paraszt embereknek pedig, kik az ilyen egyesületeket vezetik, talán nincs kellő erkölcsi érzékük, hogy az alapszabályok hiányait ki ne használják. Általában azt tapasztalja az egyesületeknél — és erre fel fogja hívni a miniszter figyelmét — hogy a hatóságoknak nagyobb jogot kellene adni az ellenőrzés körül.

Haviár Dani szerint itt az első köteleesség a népet megvédeni és e tekintetben arra kellene hatni, hogy a hatóságoknak ugys csorbuló tekintélye megóvassék. Ezért indítványozza: írjon fel a közigazgatási bizottság a kormányhoz, tárja fel az újabb jelenségeket és kérje, hogy — a mennyire a szabad egyesülési jog csorbítása nélkül el lehet menni — törvényhozásiag rendeztessek az ilyen egyesületek ügye s a hatóságok ellenőrzési joga nagyobb mérvben terjesztessek ki.

Fábry Sándor dr. alispán, Horváth Károly, Oláh György főügyész, Bodoky Zoltán dr. főjegyző és Keller Imre szólaták fel ismételt. Az utóbbi ismét említést tett a gyulai esetről szereplő köztisztviselőről, kinek reputációja érdekében az alispán adott felvilágosításokat.

Dr. Lukács György főispán összegezte a másfél órás tanulságos vita ered-

Ez a kisérlet nagy mulatságunkra szolgált és mindig sikerült. Nem lehetett ezt a műkedvelő macskát a hangokat illetőleg megtéveszteni.

Egy napon barátaink egyike, mivel nehány napra elutazott, ránk bízta a papagályát, hogy gondozzuk, míg ő távol lesz.

Mivel a madár idegenben érezte magát, felmászott csőre segítségével ülőrudjához tetejére és meglehetősen dül ábrázattal jártatta meg a körül divánszeghez hasonló szemeit.

Folyton pislogott.

Madame Czirmos még soha sem látott papagályt, azért ez a neki új látat láthatóan meglepte őt. Mozdulatlan helyzetben s mély gondolkozást eláruló arc kifejezéssel szemlélte a madarat. Összeszedte mind ama természettudományi ismeretét, melyeket a háztetőkön, az udvaron s a kertben gyűjtöhetett.

Gondolatainak árnyéka látható volt szintjártás szemén és vizsgálódásának ezt a rövid összefoglalását olvashatták ki belőle.

— Ez bizonyosan zöld csirke.

Midőn erre az eredményre jutott a macska, leugrott az asztalról, ahol megfigyelő állomását felállította volt és a szoba egyik sarkába vonult ugrásra kész állásba helyezve magát. Hása a földön, könyöke kifelé fordítva, feje lehajtvá, hátgerince kifelé fordítva, mint a párdúcze, mikor a gazellákra les.

A papagály lázas nyugtalansággal leste a macska mozdulatait, felborzolta tollát, zörgette láncaztát, az egyik lábát felemelte, ujjait mozgatta és csőrét az etető edényben tisztogatta. Ösztöne olyan ellenséget hirdetett neki, a ki valami rosszban tori a fejét.

A mi a macska pillantását illeti, a melyet megbabonázó erővel szegezett a madárra, az azt mondta, még pedig olyan nyelven, mit a papagály nagyon jól megértett és a miben nem lehetett semmi kétértelmű:

— Ha bár ez a csirke zöld, azért nagyon jó falat lehet!

Mi nagy érdeklődéssel néztük azt a jelenetet, elkészülve, hogy majd közbelépünk, ha szükség lesz rá. Madame Czirmos észrevétlenül közeledett a papagály felé. Rózsaszínű orra remegett, félg behunyta szemeit és hol behuzta, hol kinyújtotta mozgatható karmait. Hátán gyenge borzongás futott végig, mint egy inyczenek, aki az asztalhoz készül ülni, a melyen csiperkegombával tölött csirke van. Érezte a kilátásban helyezett ritka és kitünő étkezés gondolatát.

Hirtelen meggörbült a háta, mint egy ujj, melylyen löni készül s nagy ragynos és erőteljes ugrással épen a papagály ülőrudján termett.

A papagály látva a veszélyt, hirtelen ünnepélyes és mély hangon kiáltá:

— Jaquot, reggelizél már?

Ez a mondat kimondhatatlan rémületbe ejtette a macskát, a mely egy ugrást tett hátrafelé. A trombita harsogása a füle mellett elsütött pisztoly nem okozhatott volna szédítőbb ijedséget ennél az állatnál.

Összes ornithologiai tudománya fel volt döntve.

— És mit? Patkány-filét vagy pácolt egeret? . . . — folytatta a papagály.

A macska arra határozottan azt fejezte ki:

— Ez nem madár, ez ember; hisz beszél.

— Egy cica, két cica, három cica, haj!

énekelte a madár tovább fülsiketítő hangon, mert észrevette, hogy a hangja által okozott ijedség a legjobb védőeszköz.

A macska kérdő tekintetét vetett rá, s mivel feleletünk nem elégítette ki, az ágyalá kuporodott.

Ettől fogva Madame Czirmos nem tett több merényletet a papagály ellen, hanem elfogadta őt — embernek.

Öngyilkos.

Irta: Czákó László.

I.

— Te Bellus nincs fogalmad arról, hogy Jenő mennyire szeret téged: Hanem olyan gyáva, szinte szőgyellek nyilatkozni. Pedig szeretném, ha te az én sógornóm lennél!

— Ugyan kérlek . . .
— Ha én mondom. Nekem bevalotta s könyörgött, hogy bírjalak rá, hogy eljőjj a diák bábra. Remélem, eljössz.

— Ha mama elonged.
— Jőjj el minden esetre.

— De te, Ilon, én szőgyelem magam.
— Hahá! Mért nincs inkább neked egy bátyád, majd tudnám én az ujjaim körül furgatni. De nini ép ott jön Jenő, majd elkísér ő is.

— Jó napot. — Szervusz, — hová méltoztatják menni Bella kisasszony?

— Épen haza.
— Bocsánat! én is kegyetekhez tartottam, a meghívót akartam elvinni de így most, ha elfogadja . . .

— Köszönöm — Nem hiszem, hogy elmenjek.

ményét, örömet fejezve ki, hogy a bizottság a nép érdekét annyira szíven viselik. Felterjesztést a miniszterhez lehet tenni, de most még korai, mert nincs a bizottság előtt a részletes jelentés. Azt sem tudni, hogy csak az egyének visszaélései, avagy a szervezeti hibák okozták a bajt? Hogy becsületes kezelés mellett, nem lesznek bizonyos idő múlva akcióképesek az egyesületek? Kösztöni az alispánnak, hogy jelentését megtette, de be kellene várni a részletes jelentést, sőt talán helyes volna, ha a főszolgabírák által a megyebeli összes egyletekről jelentést tétetne.

A bizottság általános helyesléssel fogadta a főispán szavait s annak értelmében felkérte az alispánt, hogy a vizsgálókat folytassa és a legközelebbi ülés elé lehet fogadja a vármegye összes hasonló egyesületeiről terjesszen jelentést. Annak alapján fognak majd felírni a miniszterhez.

A szabadság ünnepe.

Márczius 15-ének 52-ik évfordulóját egész Békésmegyében nagy lelkesedéssel ülte meg a hazafias polgárság. Tudósítónk a következőket jelenté:

Gyulán.

Délelőtt 9 órakor a református templomban istenitisztele volt, mely alkalommal Dombó Lajos egyházmegyei tanácsbíró mondott gyönyörű imát, a polgári fiúiskola énekkara pedig Csizsar Sámuel kántor vezetésével mellett hazafias dalokat adott elő. — A délutáni ünnepélyt a gyulai 48-as kör rendezte. Két órakor a kör udvarán összegyűlt embertömeg, zászlók alatt megindult az Erdélyi-uton s a Rákóczy-induló hangjai mellett a belváros középpontját megkerülve, a Göndöcs-kerti pavilonba vonultak. Időközben igen sokan csatlakoztak a menethez úgy, hogy a pavillon óriási terme alig volt képes magába fogadni az ünnepelő közönséget. Az ünnepélyt Adám Schriffert József a 48-as kör elnöke nyitotta meg néhány lelkes szóval, mire levett kalappal élenezte.

— Mért? Kérem pedig első csárdásra s második négyesre előre is felkérem.

A fitos orru Ilonka meglökte barátánkjét a hogy bátyja ne érte, fülbe sugta: — Halod? Biztos hogy valamelyik alatt szerelmell vall.

Eközben Belluskák elé értek s ő kezét nyujtva így szólott:

— Ha elmegyek a két tánc az öné

II

— Nem mégy, ha mondom!

— Mamuska csak tizenegy óráig leszünk ottan, aztán hazajövünk édes mamuska.

— Nem, az apam nincs itthon, én meg nem érek rá elkísérni.

— De mamuska majd minden barátom ott lesz, úgy szeretnék én is elmenni, már fős is kérték tánczra.

— Szabás Jenő, Ilonka bátyja — Anán inkább, úgy se tudom azt a fiut kiállani.

Néma csönd, csak Belluska elfojtott zokogása hallatszik, könyekben önti fájó érzelmeit, elkecsereglik szerencsétlenségén. Most érzi csak mennyire szereti Jenőt, csak nem merte magamagának se bevallani. Mikor itt a perc hogy igazán boldog lehetne, akkor utazik a papa, a mama meg nem ér rá.

Igazán rossz mama, nem érdemli meg, hogy ilyen jó kis lánya legyen. Ezentúl rossz, nagyon rossz fog lenni, sok bosszúságot fog okozni a mamának. . . . Hanem nem fogja sokáig túrni helyzetét, ő már nem kislány, (hisz neki már szerelmet akarnak vallani) inkább . . . inkább megöli magát.

A bolondos kis feleskében különféle öngyilkos terveket fontolgatva, elhatározta, hogy holnap tettét véghez viszi. A mérget választotta.

kelték a „Szózat”-ot. Sír csendben lépett ez után a dobogóra dr. Frankó László s a lapunk élén közölt beszédet intézte az egybegyűltekhez. Utána Dombó Lajos szólt lelkesítően a márcziusi dicső eszmékről zajos tetszést és szünni nem akaró élénzést keltvén a hallgatóságban, Gulyás János pedig hatásos szavallattal emelte az ünnepélytényét. Végül felhangzott a magyar nemzet egyik legszebb dala: Kossuth Lajos azt izenté. . . A Kossuth nótát énekelve oszlott szájjal a tömeg egy része, a másik rész pedig hazakísérte a szónokokat lakásaira, lobogó nemzeti zászlókkal s zeneszóval. — Este a gyulai társasbörök, mint rendszeren márczius 15. úgy a legutóbb is hazafias módon ünnepeltek. A polgári kör társasvacsorát rendezett a nagy nap emlékére, a tagok legtöbbször részvételével. Felköszöntökben persze nem volt hiány s csaknem kora reggelig csegett a pohár követve az egyhangú lelkes felkiáltástól: „Eljen a szabadság!”, „Eljen a hazánk! Szépben születtek: Szénássy József, Norrant István, Berthóty s mások. Az „Otthon” villany által fényesen megvilágított termeiben az iparos ifjak gyűltek össze szép számmal s lelkes asztalokat mondottak a márczius 15-iki eszméért. — Az újvárosi olvasókör társasvacsoráján a leglelkesebb hangulat uralkodott. Itt Dombó Lajos, Singer Mihály, ifj. Rácz János s többen toasztoztak. — A gyűvennyolczás polgárok zöme a Göndöcs-kerti pavillon dísztermében gyűlt össze. Egymást érték a társasvacsorán a lelkes felköszöntők melyeknek a kora hajnal vetett végét. Az ünnepély alatt felköszöntőt mondtak: Adám Schriffert József, Návér József, Endrődy Géza rendőrkapitány és még többen.

Békésen.

A márczius 15-ének megünneplését a Kaszinó kezdte meg, ünnepelven a szabadság eméknáját márczius 14-én este. Ezen ünnepélyen az ünnepi beszédet Szathmáry Gábor a község első jegyzője mondotta.

Az ünnepélyt társasvacsora követte,

III.

A szobafélig befűgönyözve, Belluska ott fekszik fehér párnákon. Haja szétbomolva, arca halvány a rossz mama meg ott földeli a kezét ágya előtt, remegve varja az orvost. Belluska szívét keserű gyönyör tölti el, lám most már a mama is beleegyezne, hogy elmenjen a diákbárra, de nem megy el, mert holnap már ki lesz terítve szép fehér kopszóban. Már látta fejénél a gyertyákat, holtteste előtt síró mamáját papáját. . . . Jaj a papa erre nem is gondolt. Mit fog szólni ha magtudja? Bizonyára megreped szíve fájdalomában. Hisz ő oly jó hozzá, ugyszeret, ha itthon lenne bizonyára nem tette volna meg.

Félt sajnálta a papát s már nem akart meghalni.

Belluskám, édes lányom, mért tetted ezt? Nem haragszom már, elmegyünk a diákbárra, megengedem hogy tánczolj Jenővel, amenyit akarsz, csak mond meg már, mit vettél be, mivel, mérgezted meg magad?

Belluska csak nyögött a párnák közt rettegve várta halálát, s reménykedve az orvost, ki futva csakhamar meg is érkezett.

— Mivel mérgezted meg magad? Rögtön feleljen mert késő lesz a segély.

Belluska, ki a halál kínok között már megbocsájott a mamának is, különösen mikor beleegyezett, hogy tánczolhat Jenővel, nyögve válaszolt:

— Fosz . . . fog oldat . . . tal.

— Tejet! — ordított az orvos. Many nyit vett be, honnan szerezte?

— Egy . . . nagy . . . po . . . hár . . . víz be tettem . . . egy . . . szál . . . gyu . . . fát.

Hogy Belluska másnap a diákbárron mily tüzzel járta a csárdást, úgy hiszem fülösleges fejtegetni.

a melyen a toasztok sorát dr. Hajnal István a kaszinó elnöke nyitotta meg, éltetvén a királyt.

Márczius 15-én a szabadság emlékünnepeken napján az összes templomban hálaadó istenitisztelek tartattak.

Kilenc óra után a helybeli ev. ref. gimnázium rendezett ünnepélyt, a melyen az ünnepi beszédet az igazgató mondotta.

Úgy hírlik, hogy a gimnázium tanári kara annyira lelkesült a márcziusi nagy eszmék iránt, hogy teljes számban meg sem jelent az ünnepélyen, talán azért, hogy egyik másik távol létével adjon példát a kezére bizott és most fejlődő nemzedéknek, miként kelljen lelkesülni azért a dicső múltért, a melyért elődeink hogy nekünk szebb jövőt biztosítsanak csak vérüket és életüket is áldozták.

Délelőtt 10 órakor a bérház nagy termében a polg. leány iskola rendezett igen sikerült ünnepélyt.

Ezen ünnepélyen szép számu közönség és a város képviselője dr. Mező László is jelen volt.

Az ünnepi beszédet az igazgató mondotta; az ünnepélyt dr. Hajnal István, mint az iskolázók elnöke zárta be. Buzdítván a növendékeket, hogy el ne felejték azt a sok szepet, a mit az ilyen ünnepélyeken tanulnak, kérvén őket legyenek jó, vallásos honleányok, igazi magyarnők, mert csak így várhatják Isten áldását.

Délután 3 órakor a bérház nagy termében az általános ünnepély, a melyet a békési Polgári kör rendezett volna.

Ezen ünnepélyen — melyen sok nem vett részt — az ünnepi beszédet dr. Mező László a városor sz. gyűlési képviselője mondotta. — Szépén, értelmesen, a nép felfogásához mérten fejtegetvén a márcziusi nagy napok eszméit; azok iránti rendíthetetlen kitartásra és szeretetre kérvén minden magyar embert.

Ezen ünnepélyen a rendezőség olyan ügyesen csinálta a dolgot, hogy este társasvacsorának kellett volna lenni a képviselő és a nap tisztelőre s ezen vacsorára el kell 4 mond négy jegy.

Természetes dolog, mert a rendezőség hibájából az egyes olvasó körök a maguk saját helyiségükben rendeztek külön-külön ünnepélyt és társasvacsorát.

Igy aztán lett nagy felülés, a mely a rendezőség által szervezett társasvacsorával sem válik becsületesre Békés közönségének és egy cseppet sem eshetett jól Békés képviselőjének.

Különben a márcziusi nagy napok ilyen módon való együtt es ünnepélye, jellemzi azt a testvériséget, a mely Békés közönsége között van.

Debezen.

Doboz községe az előbbi éveknél sokkal fényesebben ünnepelte meg a márcziusi évfordulót. Reggel istenitisztelel kezdődött, hol a ref. lelkes tartott szép imát. Este öt körben volt vacsora. A polgári körben Aszalay Gyula főjegyző tartott szép hazafias beszédbe emlékeztet meg a márcziusi eseményekről. Az iparos körben volt legelőkébb az élet, a hol Marcsák jegyző s a két felekezeti tanító beszédtek. Igen rokonszenvesen fogadták Holdy Kálmán ujjanon odahelyezett gyűgyyszerés eszmékben gazdag beszédét, ki meleg, lelkes szavakban ösmertette a márcziusi eseményeket. Örömmel fogadták végül azon hírt, hogy Barabás orsz. gyűlési képviselő e hó 28-án, vagy ápril 5-én tartja beszámoló beszédét.

Kétegyházán.

A márczius 15-ék hazafias lelkesedéssel ülték meg. A románság együtt ünnepelt a magyarsággal, s két helyen

is volt ünnepély, hol a nap jelentőségét méltatták. Délután 3 órakor ifj. Reisz Miksa szállodájában. 4 órakor pedig Pászto N. vendéglősnél jöttek össze a hazafiás polgárok ünnepelni. Mindkét helyen a közönség derék második jegyzője Popovics M. Aurél mondott lelkesítő beszédet. Este a nevezett helyen társasvacsora volt, mely alkalommal számos felkötözött hangzott el. — Megemlítjük, hogy Kétegyházaan ezuttal ünnepelik harmadszor március 15-két s az itteni románság pár év óta mindenkor résztvesz a hazafiás ünnepélyeken s együtt lekecsedik a magyarsággal. Ebben nagyérdeme van Popovits jegyzőnek, ki a hazafiás mozgalmakban mindig vezetője a kétegyházaiaknak.

B. Csabán

A Polgári körben, a Rudolf gimnáziumban s az Iparos körben ünnepelték a szabadság napját. A Rudolf gimnázium ünnepélye d. o. 9 órakor az új tornacsarnokban lélekemelő módon folyt le. A megnyitó beszédet Rell Lajos tanár az önk. kör elnöke tartotta, lelkes szavakkal vázolván március 15-nek jelentőségét. Urszinyi Endre VI. oszt. tan. Petőfinek „A magyar ifjak”-hoz című remek költeményét szavalta hatással. Sa guly József VII. oszt. pedig „emlékezés 1848. március 15-ére” czimmel felolvasást tartott. Az ünnepélyt Rell tanár szavai zárták be. A Polgári kör s az Iparos olvasókör este ünnepélylél és társasvacsorával ülte meg márcz. 15-ét. A Polgári körben Kintzig Kopár Ferenc, az Iparos olvasó körben pedig dr. Zsilinszky Endre a kör örökös diszelnöke voltak az ünnepi szónokok.

1276/1900.

Hivatalos hirdetés.

Gyula városa 1900. évi egyéni földadó felosztási jegyzéke a tek. kir. pénzügyigazgatóság által érvényesítve **folyó hó 19-iktől 27-ig a városi adóhivatalban közzemlére van kitéve.**

Azon adózók, akik földadóval már a múlt évben is meg voltak róva, a jegyzék közzétételének napját követő 15 nap, akik pedig most első ízben lettek meg róva, adójuknak könnyesekjükbé történt feljegyzését követő 15 nap alatt esetleges felszólamlásukat hozzám adják be.

Gyulán, 1900. március 16.

Dutkay Béla,
polgármester.

Gyula város rendőrkapitányától.

851 szám.
1900. r.kpt.

HIRDETMÉNY.

Figyelmeztetem a közönséget, hogy a városunk területén most létesített villamos közvilágítás berendezési tárgyait, nevezetesen: a villamos áramot vezető hálózatot, ügyszintén a vállalat tulajdonát képező mindennemű egyéb berendezési tárgyakat érinteni vagy azokat megrongálni óvakodjanak, mert eltekintve attól, hogy a jelzett tárgyakkal való közvetlen érintkezés a testi épséget súlyosan veszélyeztetheti, azon kívül a berendezés és az áramfelvezetés akadályozását vagy megzavarását előidéző cselekmények az 1880. évi V. t.-ez. 418. §-a alapján idegen ingó vagyoni megrongálásnak fognak minősítenni s addig is, amíg erre nézve a tárgyalás alatt levő külön szabályrendelet hatálya lépne, az ily cselekmény a fent idézett törvény alapján fog megtoroltatni.

Gyulán, 1900. március 14-én.

Endrődy Géza,
rendőrkapitány.

UJDONSAGOK.

— **Kóbor-est.** Ritka érdeklődéssel várják Gyulán **Kóbor** Tamás felolvasását, ki tudvaleg még ma este a kereskedők és kereskedő ifjak estélyén fog a gyulai közönségnek bemutatkozni. A rendezőség lázasan készül, hogy minél inkább kitegyen magától s az estély egyébként is feyves sikerül legyen. Reméljük, hogy ebbel bírádozásuk nem fog kárba veszni, s azok kik részt vesznek a csarnok estélyén, jól fogják ott magukat érezni. A fiatal neves író felolvasása iránt városzerte nagy az érdeklődés.

— **Tábornok Gyulán.** Csesznák Benő tábornok, honvéd kerületi parancsnok folyó hó 13-án Budapestről Gyulara érkezett és az itteni honvédség megvizsgálása után 15-én székhelyére visszatutott.

— **Sorozás.** Sirjatok lányok, barnák és szökek, viskák a legények elejét. Javában folyik már a sorozás egész Békésmegyében. A gyulai sorozó járás hadköteleseinek megvizsgálása folyó hó 14-én ejtetett meg a Göndöcs-kerti pavillon helyiségében. — A sorozó bizottságban résztvettek a közös hadsereg részéről Stuban a őrnagy, dr. Dénes ezredorvos és Végh főhadnagy, a honvédség részéről Nagy Arthur alezredes, dr. Szilágyi ezredorvos és Vida főhadnagy, a polgári hatóság részéről dr. Fábry Sándor alispán, dr. Zöldy János vm. főorvos, Lukács Endre járási főszolgabíró és dr. Wieland Sándor tb. főszolgabíró. A sorozás eredménye igen kedvezőnek mondható, mert a felhívott 215 ujoncz közül 80 soroztatott be a közös hadsereghez illetve a honvédséghez. Ezenkívül visszahelyeztetett 89, fegyverképtelonnek nyilváníttatott 16, töröltetett 1 hadkötéses.

— **Nyugdíjat a város tisztviselőinek.** E lap hasábjain becsatolta ki először felhívását Laczkó Péter városi iktató, hogy a városok tisztviselőinek nyugdíjazását sürgesse. Az igazságos szó vizsgálóra talált az országnak csaknem mind egyik részében s különösen Gyula város polgármestereinek az összes kartársakhoz megküldött korleleve nagyban hozzájárult, hogy a mozzalom országossá nőjje ki magát. Országos ügy lett a városi tisztviselők nyugdíj ügyének törvény által való rendezése. Legutóbb Karczag város polgármestere felült Dutkay polgármester megkeresésére, mely hangú átiratot intézett hozzá, melyben kifejté azt is, hogy jó volna ebben a kérdésben minéljelőbb országos kongressust hívni egybe. A mozzalomhoz a maga részéről a legnagyobb odaadással csatlakozik. Egyben megküldte a „Kunság” czimű héttalapot, melyben terjedelmes cikkekkel támogatják az akciót.

— **Halálozás.** Súlyos csapás érte a köztisztületben álló Zöldy családot — egyik tagja Zöldy Jenő az ország egyik legnagyobb pénzintézetének az aradi első takarékpénztárnak főpénztárnoka tegnapelőtt délben Pósa mérnök házában Gyulán elhunyt. Az illető Arad város egyik köztisztületben álló férfa volt, a ki beszarmazott létre is az egész Aradváros intelligens közönségének osztatlan tisztelést és rokonszónvét szerzte meg az utóbbi időkben betegeskedni kezdett, azt hitte, hogy a szülőföld meg fogja gyógyítani, hazajött, de sem a rokoni szoretet, sem a gondos ápolás az életnek megmenteni nem tudták. Holttestét pénteken délután szállították Aradra, hol óriási részvét mellett ment végbe temetés. Koporsóját a barátok és tisztelők koszorúinak özöne borította. A megboldogultban dr. Zöldy János Békésvármegye főorvosa és dr. Zöldy Géza Gyula város főügyésze forrón szeretett testvérüket nyugodalják. Az isten adjon neki örök nyugodalmat. Családjá a gyászról a következő jelentést adta ki: „Özv. Zöldy Jenőné szül. Wesszely Lujza, úgy a maga, mint alulírottak nevében mélyen megszorodott szívvel tudatja a legjobb férj, fiú, testvér és rokonnak Zöldy Je-

nőnek az aradi első takarékpénztár főpénztárnokának életének 44-ik és boldog házasságának 12-ik évében, folyó hó 16-án reggel 6 órakor hosszas szenvedés után Gyulán történt gyászos elhunytát. A megboldogultnak földi maradványai Gyulán a róm. kath. szertartás szerint történt beszentelés után Aradra fognak szállíttatni, s az aradi felső temető halottas házából folyó 17-én délután 5 órakor végső nyugalóhelyükre kísértetni. Az engesztelő szentmise-áldozat a megboldogult lelki üdvéért folyó hó 20-án d. e. 9 órakor fog a minorita atyák templomában az egék Urának bemutatattani. Aradon, 1900. évi március hó 16-án. Az örök világozás fényeskedjék neki! özv. Zöldy Jánosné fojfalvai Nagy Krisztina, a megboldogult édes-anya Zöldy Géza, Zöldy János, Prág Lajosné Zöldy Róza, Pósa Károlyné Zöldy Gabriella a megboldogult testvérei, fojfalvai Nagy Kálmán, fojfalvai Nagy Samu, fojfalvai Nagy Imre a megboldogult nagybátyjai, fojfalvai Nagy Róza, fojfalvai Nagy Maria, Kovács Jánosné, a megboldogult nagynőnei. Zöldy Jánosné Novák Iza, Wesszely István, Komáromy Béláné Wesszely Lina, Prág Lajos, Pósa Károly, a megboldogult sógoronki, illetve sógorai. Zöldy Miklós, Zöldy Zoltán, Zöldy Gabriella, Prág Lajos, Prág Mariska.”

— **Lelkes választás.** Holnap délelőtt fogja betölteni a nagyszénási ág. evang. pályázat az üresedésbe jött lelkesi állást. Gyűltek: **Rédey** Károly földvári lelkes, **Ráca** Gyula, **Mendöl** Lajos segédlelkészek és **Harsányi** István hitoktató. A választáson **Haviár** Dani egyházmegyei felügyelő és **Veres** József esperes fognak elnökölni.

— **Purim.** Rendesen a magyar szabadság ünnepével egyidőre esik a zsidók saját külön szabadságünnepéje a „purim”, annak emlékére, hogy ekkor mentették meg a babyloni zsidóság a kipusztítástól. E napon valamennyi zsidó családban örömmünnepet ülnek, s a ki csak tetseli gyakorolja a jótékonytságot szegénysorsú hitorsososaival szemben. Az idén épen március 15-ére esett a purim ünnepe s így a hazafiás zsidóság kétszeresen ünnepelhetett e napon.

— **A békémegyei takarékpénztár** ma délelőtt tartotta saját helyiségében évi rendes közgyűlését.

— **Piknik.** Örömmel regisztráljuk a városunkban mindinkább terjedő hirt, mely szerint a gyulai társaság fiatal asszonyai, mamái s férfitagjai még e hónap folyamán egy pikniket akarnak rendezni. Ugy értesülünk, hogy a rendezők jó részt ugyanazok lesznek, akik a gyulai kaszinó domino-estélyein részt vettek, illetőleg annak vártlanul pompás sikerét lehetővé tették. Kivánatos volna városunk társadalmi élete érdekében, hogy e tervezett piknik valóban létesüljön, mert meg vagyunk győződve, hogy e mulatság eredménye még a legfokozottabb várakozást is felülmúlja. A hangulat a piknik mellett most épen a legkedvezőbb. Régen nem volt már nálunk ilyen zsánéri mulatság s így már az újság, a változatos erejével és ingerélvél is óriási érdeklődést keltené. Más részről pedig bizonyos, hogy a kedélyes szórakozást, a bizalmasabb társaságban rendezhető mulatságot kedvelő közönség előtt az elsőseg mindig a piknikre marad. Pár év előtt rendeztek egy ilyen estét alig egynehányan a vállalkozóbb fiatal asszonyok közül, s ennek a mulatságnak pazar élvezete még élénken él emlékezetünkben. Határozottan merjük állítani, hogy a contemplált piknik okvetlenül sikerülne, csak vegyék a rendezést a kezükbe azok, akik magukat arra hívatra érezhetik. A gyulai társaság kedélye már elő van készítve s mindenfelől leszűlt figyelemmel, a legnagyobb érdeklődéssel s pártolással várják a kezdeményezőköt.

— **A békémegyei gazdasági egylet** igazgató választmányja március 18-án, vasárnap délelőtt 9 órakor B.-Csabán a kaszinó helyiségében ülést tart az aradmegyei gazdasági egylet által március hó 26-án Aradon, a dohányügyben egybehívott kö-

zós választmányi gyűlés tárgyainak előkészítése és a kiküldendő tükör megválasztása tárgyában.

— **Szarvas helyettes jegyzője.** A mult héten elhunyt *Dancs Béla* szarvasi főjegyző helyére a főszoigabíró *Szalacs József* másod jegyzőt nevezte ki helyettesül.

— **Közgyűlés.** Az egyesült kiházasító társulat folyó hó 18-án (vasárnap) délután 4 órakor a népkerti pavilon nagyteremben rendkívüli közgyűlést tart a következő tárgysorozattal: 1. Elnöki jelentés az egyesült társulat működéséről. 2. A társulat működésének végleges kimondása vagy netaláni megszüntetése. 3. Tisztviselők, választmányi és számvizsgáló bizottsági tagok választása. 4. Vidó Zsuzsánna kérényve. 5. Netaláni indítványok. — E gyűlésen nők csakis férfi megbízottak által képviselhetők magokat.

— **A m. kir. csendőrség hazvételé.** A napokban Gyulán járt a központi csendőr parancsnokság részéről egy törzstiszt, aki a gyulai csendőrtörzs részére alkalmas épületet jött kiszemelni. Ezúttal egyenesen a belügyminiszterium részéről történt a magas rangú tiszt kiküldetése, amennyiben immár elhatározott dolog, hogy a gyulai csendőr-parancsnokság részére saját épületet szerez a kormány. A kombinációba vett épületek között a választás a Kóvér-féle kettős házra esett, melyeknek egyiké eddig is a csendőrség bérelt helyisége volt. Az emeletes házhoz kapcsolatos hozzáveszi a kormány azonban a mellette fekvő földszintes épületet is, mely tiszt lakásul fog szolgálni. A tárgyalások a belügyi kormány s a Kóvér-család között abban a stádiumban vannak, hogy a házvétel befejezése már a legközelebbi napokban várható. Egyben megemlítjük, hogy a központban komolyan foglalkoznak azzal a tervvel, hogy Gyulára szárnyparancsnokságot helyezzenek. — Gyulára nézve kedvező sa vezető körök előtt döntő körülmény a terv megvalósításának szükségessége mellett az a tapasztalat, hogy az aradi szárnyparancsnokság kerülete óriási terjedelme miatt kellőleg nem adminisztrálható. Az új szárnyparancsnokság elhelyezésére pedig legalkalmasabb pont Gyula városa.

— **Szabad-Szt.-Tornya és Orosháza.** A községek száma valószínűleg apadni fog egygyel Békésmegyében. Szabad-Szt.-Tornyan ugyanis mozgalom indult meg, hogy a község Pusztaszt.-Tornyáival egyesüljön, irányadó körökben azonban az a terv merült fel, hogy Orosházához csatolassék. Ez iránt a főszoigabíró meg is kereste Orosháza községet, melynek képviselő testülete hétfőn tartott ulyesen igen barátságosan fogadta az eszmét. A közgyűlés rövid vita után elhatározta, hogy Szabad-Szent-Tornya községének Orosházához való csatolása iránt megindítja a tárgyalásokat.

— **A csabai noegylet,** holnap vasárnap rendezi második felolvasását, melynek műsorát a vezetőség gondos körültekintéssel érdekesen állította össze.

— **Oroshazan így — bőjölnek.** Az orosházai kereskedelmi csarnok ma este az „Alföld” szálloda nagytermében hangversennyel egybekötött zártkörü táncvigalmat rendez a következő érdekes műsorral: 1. Magánjelenet, előadja Rózsahegyi Kálmán, a magyar színház tagja. 2. 11. Rhapsodie Hongroise, Liszt Ferencztől, zongorán előadja Taub Ilonka kisasszony. 3. Felolvas dr. Szalay József. 4. Népdalok, előadja Rózsahegyi Kálmán. A hangverseny este 8 órakor kezdődik. Belépődíj: személyenként 2 korona. A jövedelmet a csarnok könyvtára javára fordítják.

— **Az aradi ügyvédi kamara** közhírré teszi, hogy Fischbein Aladárt, mint dr. Fischbein Soma szarvasi ügyvédnél joggyakorlaton levő ügyvédjelöltet az ügyvédjelölték lajstromába fölvetta.

— **Jóváhagyott határozat.** A m. kir. belügyminiszter jóváhagyta a törvényhatósági bizottságnak azon határozatát, a melyben a közkörházi gondnok évi 1600 korona fizetését 2000 koronára föl-emelte.

— **Leugrott a vonatról.** Legutóbb megemlékeztünk arról, hogy a sarkadi vasuti állomás előtt egy ismeretlen ember leugrott a robogó vonatról s fejétőre esve — szörnyet halt. Mint sarkadi tudósítónk jelenti, a szerencsétlen *Furák András,* csabai illetőségű napszámos, ki azért lett öngyilkossá, mert már az utolsó garása is elfogyott. Kerestet nem volt s így inkább a halált választotta magának mint a — nyomort.

— **Halálozás.** Ifj. *Kalmár József* N. Váradi város aljegyzője folyó hó 4-én hosszabb betegség után jobblétre szenderült. Az elhunyt ifjú Orosházáról került Nagy-Váradra.

— **A Spitzer arczenőcs eltiltása.** A belügyminiszter eltiltotta a Spitzer szépítő arczenőcs elárúsítását. Örömmel fogadnánk ezt a rendeletet, mert mindig állást foglaltunk a gyógyszer különlegességek ellen. De ha meggondoljuk, hogy a külsőleg használt Spitzer kenőcs eltiltása mellett az ezer meg ezerféle *külföldi, mérgecs anyagokat tartalmazó belseleg használandó* gyógyszer különlegességek szabadon elárúsíthatók; olybá tünik fel ez a rendelet: „Nesze semmi, fogd meg jól.” Ha a kormány átlátja, hogy a gyógyszer különlegességek ártalmasak a közegészségre, tiltsa el mind. Tűzzön ki záros határidőt, hogy ugy *Török József-féle* gyógyszerár — mint a külföldi és belföldi ilyenemű különleges kutyvalékok főraktára, — mint minden gyógyszerész gyógyszerárát a különlegességektől kiürítse. Ma eltiltotta a belügyminiszter a Spitzer kenőcsöt, holnap már árulni fognak Blicert szépítőit. Ha eltiltják a Margit krémet, forgalomba hoznak Szeréna krémet és így fognak mókázni tovább. Pedig nagyon is ideje volna már ennek a mókának véget vetni s komoly reformot hozni ezen a téren. (H.)

— **Belső tűz.** Tegnap este 7 óra tájban Baranovicsné kereszényi-utcai házában tűz ütött ki. A hus füstlédében gyuladt meg egy darab szalonna s lángba borította az egész kiséletet. A tűzörség gyorsan kivonult a színhelyre s lokalizálta a tüzet. A kár 100 frtra tehető.

Heti jelentés a gabona üzletről

Gyula, 1900. márczius 16.

(St. S.) Az időjárás hatása alatt, a gabona üzletben jobb fordulat állván be s habár a további áralakulásra nézve, nem épen a legvérmesebb auspiciumokkal találkozunk, azonban az utóbbi időben észlelt fogyatkozás buzakészleteinkben, valamint élenkebb érdeklődés a malmok részéről, azon reményekre jogosítanak, hogy az eddigi folytonos retrográd irányzatot, onelkedő irányzat fogja felváltani, főleg akkor, ha a buza és rozs vetések felől eltorjodt panaszok bobizonyultnak mutatkoznak. Altalános a panasz, hogy a korai őszi vetések, meg az őszi, sokat szenvedtek; részben a tartós szárazságban eltorjodt mező egerektől, részben pedig a tartós szárazság, a korai buza vetéseket nagyon megritkította.

Mai jegyzéseink:

Búza	6 frt 80 — kr.
Új tongori	4 frt 60 — 65 kr.
Árpa	4 frt 60 — 70 kr.
Zab	4 frt 40 — 50 kr.

métermázsánként.

Kiadótulajdonos: A „CORVINA NYOMDA.”

2724/1899. sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A gyulai kir. törvényszék, mint tekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Szamfira Péter** végrehajthatóknak **Kapota György** végrehajtást szenvedő elleni 80 frt tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a gyulai kir. törvényszék területén levő, Kétegyháza fekvő a kétegyházi 1052. sz. tjkvben A + 1

sor — 236. hrsz. alatt felvett ingatlanra az árverés 400 forintban ezenel megállapított kikialtási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1900. évi április hó 2 ik napján, délelőtt 10 órakor Kétegyháza község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikialtási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsáránk 10%-át, vagyis 40 frtot készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi novemberhó 1-én 3333. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszoigaltatni.

Kir. tvényszék, mint tlkvi hatóság.
Gyulán, 1899. évi decz. hó 7. napján.

HUBAY,

kir. törvezéki bíró.

Vh. 676/1899.

Árverési hirdetmény.

Alfölrött bir. végrehajtó ezenel közhírré teszi, hogy a békési kir. bíróság 1899. Ó 154/10 sz. november 23-án nyert megbízatása következtében, hogy B.-Gyulán 1899. évi június 24-én végrendelet hátrahagyása mellett elhalt **Beck Adámné** szül. **Reich Rebeka** békési örökhagyó után Békésen 1899. augusztushó 20-án felvett hagyatéki leltárban 1—79. és utóbb 1. 2. 3. folyó szám alatti ugy a Gyulán 1899. évi augusztus hó 24-én felvett hagyatéki pótleltárban 1—20. folyó szám alatti összeirt és együtt véve 744 korona 30 fillérré becsült szoba bútorok, ágyneműek, ruhák, ezüst nemű, edény és fehér nemű, tubákos szelencze, pecsét gyűrű, ezüst érem, ezüst evő eszköz, 12 mássa tengeri, 10 köböl árpa, konyha felszerelés stiből ingóságok nyilvános árverésen **Békésen 1900. márczius hó 26-ik napján délelőtt 9 órakor** és folytatólagosan befejezésig, a B.-Gyulán felvett a időközben Békésre szállított hagyatéki ingók is néb. Beck Adámné újáros V. 795. számú házában szükség esetén becsárán alól is készpénz fizetés mellett a legtöbbet ígérőnek el fognak adatni.

Miről összes érdekeltek külön-külön értesítettek azzal, hogy az előző árverés az örökösök többségének kérelmére halasztatott el.

Békés, 1900. évi márczius hó 12-ik napján.

BALOGH LAJOS, m. k.
kir. bir. végrehajtó.

Nagy választékban naponta érkező leg-szebb újdonságokból kaphatók a „Corvina Nyomda” papirkereskedésben Gyulán, Fötér.

ALAPITTATOTT 1880. ÉVBEN.

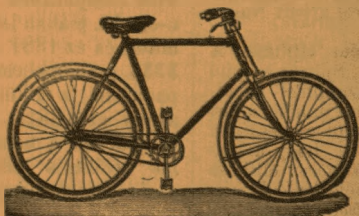
Délmagyarország első és legnagyobb kerékpár és varrógép
főraktára

KEMÉNY LAJOS H.-Vásárhely.

Fiók-raktár Gyulán Sugár-ut 1044. szám.

Állandó nagy raktár:

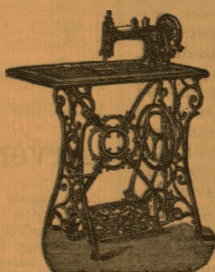
„Beeston”
„Naumann”
„Premier”
„Excelsior”
„Kaysers”

Rösler és Jauernig
„Meteor”
„Styria”
„Gritzner”
„Champion”

„Adria”, „Monarch-Defiance” és „The Light Cycle Co.” amerikai kerékpárokból — Ajánlja továbbá a legújabb rendszerű

„Singer”
„Gritzner”
„Minerva”
„Vibrating”
„Phoenix”

Amerikai
12 ös Wheeler és Wilson
„Howe”
„Cylinder Colibri”
cipzések részére

családos és karikahajós varrógépeit családi és ipari célokra. 5 évi jótállás, a legolcsóbb árak és kedvező részletfizetési feltételek mellett.

Dus választék kerékpár és varrógép felszerelési cikkekben.

— Szakszerű nagy javítóműhely kerékpárok és varrógépek részére. —
10—1 Árjegyzék ingyen és bérmentve.

➡ Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek. ➡

Vh 162. szám.
1900.

Árverési hirdetemény.

Alólírott kiküldött bírósági végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy a békési kir. járásbírósnak 1900. évi V. 10/1. sz. végzése folytán dr. Pajor Rezső budapesti lakos ügyvéd által képvis. Fröhlich és Csuk budapesti cég felperes részére Eichler Eszti m.-berényi lakos alperes ellen 1078 kor. 50 fill. követelés s jár. erejéig elrendelt biztosítási végrehajtás folytán alperestől lefoglalt és 1221 kor. 70 fillérre becsült ingóságokra a békési kir. járásbíróság 1900. évi V. 80/1. sz. végzésével a további eljárás elrendeltétvén. annak az alap és felülfoglaltatók követelése erejéig is, amennyiben azok kielégítési jogot nyertek volna, Mező-Berényben Eichler Eszti 426 szám alatti üzletében és 440. h. sz. alatti lakásán leendő megtartására határidőül 1900. évi márczius hó 20 és 21. napján folytatolag délelőtt 9 óráig kitűzetik, a mikor a bíróság lefoglalt összes bazár áru tárgyak, porcellán, bádóg, fa játékok, szij táskák, edények és üvegek, mindonféle alak és disztárgyak, végül szoba butorok a legtöbbit igérőknek készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is elfognak adatni.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverozandó ingóságok vételárából a végrehajtó követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, a mennyiben részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, hogy elsőbbségi jelentéseiket az árverés megkezdéseig alulírt kiküldöttnél írásban beadni, avagy szóval bejelenteni el ne mulasszák, mert különben csak a vételár főtölségére fognak utaltatni.

Kelt Békésen, 1900. év márczius hó 8-ik napján.

BALOGH LAJOS mk.,
kir. bir. végrehajtó.

Az ezredéves kiállításon
a kiállítási éremmel
kitüntetve.

Páris. London 1897 :
nagy aranyérem.
Linz 1889 : Aranyérem.

Megyei telefon:
Csaba 20.

Reisz és Porjesz

Megyei telefon:
Csaba 20.

BUTORGYÁRA

Békés-Csaba, Vasut-utca, 1155. és 1156. szám. (Saját ház.)

Állandó nagy butorkiállítás.

Az egész országban páratlanul gazdag választékban raktáron vannak mindennemű háló-, ebédlő-, úri szoba-, szalonberendezések, Szönyegek, függönyök, nippesek stb. a legegyszerűbbtől a legfinomabb kivitelig a legizlésebb és legdivatosabb rajzok után készítve.

➡ Minden butor saját műhelyeinkben készül és legolcsóbb gyári áraink mellett ➡
minden verseny ki van zárva!